

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8516** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 20. 07. 2011 г. по НАХД № 5548 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 108 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-151 / 24. 02. 2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователна компания [фирма], са наложени две имуществени санкции всяка в размер на 1000 лева, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за извършено нарушение на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Комисията за финансов надзор, с която се моли същото да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС, поради необоснованост и противоречие с материалния закон.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени възражения от 19. 09. 2011 г. от процесуалния представител на ответника, в които се моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по съществуващото на спора, касационната инстанция намира, че е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Л. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Установено е, че Застрахователна компания [фирма], е представило в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по реда на чл. 294 от КЗ, в периода след 46-ия ден от датата на тяхното сключване. Установено е, че на 12. 04. 2010 г. и 10. 04. 2010 г. са подписани полици по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, а информация за същите е подадена със справка по електронен път вх. № 10-10-2851 / 06. 07. 2010 г., което представлява закъснение съответно с 85 и 87 дни.

На 28. 09. 2010 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № Р-10-151 / 24. 02. 2011 г., от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“.

Настоящият състав счита, че районния съд неправилно е приел, че дружеството не е субект на нарушението, а като такива следва да се приемат само застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ.

При тези фактически данни, настоящата касационна инстанция изцяло споделя доводите на районния съд, че административнонаказателното производство е образувано и проведено от компетентни органи в кръга на правомощията.

В същото време, неправилно от страна на СРС, е прието, че неправилно е ангажирана административно – наказателната отговорност на дружеството, тъй като нормата на чл. 294 от КТ определя като субект на нарушението всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В случая на Застрахователна компания [фирма], е наложена имуществена санкция за нарушение на 317а, ал. 3, вр. ал. 1 от КЗ, която норма препраща към нормата на чл. 294, ал. 1 от КЗ, само за реда по който се представя информацията, но не и към адресата на задължението. Субект на нарушението по чл. 317а е определен като застраховател, какъвто безспорно е Застрахователна компания [фирма], поради което правилно е ангажирана неговата отговорност.

На основание чл. 317а, ал. 1 от КЗ, застраховател, който е представил информацията за сключен застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по реда на чл. 294, ал. 1 и 4 в периода от 8-ия до 45-ия ден включително от датата на неговото сключване, се наказва с имуществена санкция в размер 20 лв. за всеки отделен договор. В случаите, когато закъснението е повече от 45, на основание алинея 3 от същия член, се налагат наказанията по чл. 319 от КЗ.

По делото, е безспорно доказано, че на 12. 04. 2010 г. и 10. 04. 2010 г. са подписани полици по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, а информация за същите е подадена със справка по електронен път вх. № 10-10-2851 / 06. 07. 2010 г., което представлява закъснение съответно с 85 и 87 дни.

В същото време, от страна на застрахователното дружество, не се оспорва факта на подаване на информацията със закъснение, а само се излагат доводите, че субекта на нарушението е друг, които доводите настоящата касационна инстанция по изложените по-горе мотиви счита за неоснователни.

Не може да бъде споделен и довода на районния съд относно датата на извършване на нарушението, като за такава следва да се приеме именно датата на подаване на информацията, тъй като тази дата е определяща за размера на наложената санкция.

Показателен е факта, че в случай, че дружеството счита, че не е задължен субект по нормата на чл. 317а от КЗ, не би следвало въобще да подава информация в КФН, докато в конкретния случай, такава информация, подадена, макар и със закъснение, поради което и следва да се понесе предвидената в закона санкция.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществуващото на спора, като потвърди издаденото наказателно постановление.

В същото време наложеното административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 319, ал. , от КЗ, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 20. 07. 2011 г. по НАХД № 5548 / 2011 г., на Софийски районен съд, Наказателна колегия - 108 състав.

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № Р-10-151/ 24. 02. 2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователна компания [фирма], са наложени две имуществени санкции всяка в размер на 1000 лева, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ, за извършено нарушение на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.